

Николићев маневар: Напреднаци понудили властима расписивање избора крајем 2011, у име европског пута Србије

Београд - Председник Српске напредне странке Томислав Николић, понудом демократа да се ванредни избори распишу након добијања статуса кандидата за ЕУ, дакле тек крајем године, можда је краткорочно изгубио, стварајући незадовољство код дела својих бирача, али је на дужој стази и те како на добитку, јер је предизборни адут европских интеграција избио из руку владајућој коалицији.

Овом Николићевом понудом, борба за успех српске кандидатуре више није „власништво“ ДС и њених партнера. Он је одлучио да се, у старом маниру, „жртвује зарад виших интереса“, а заправо покушава себи да направи маневарску позицију из које само може да добије. Уколико кандидатура до краја 2011. пропадне, власт ће бити крива. Ако буде успешна, победа ће бити заједничка. У исто време, Николић шаље поруку Западу о проевропској оријентацији напредњака. А, уколико на ДС на овај позив СНС реагује исхитрено, иронично и агресивно, као што је у првих мах јуче већ учинила, нико неће моћи да каже да најјача опозициона странка није учинила све што може за стабилизацију прилика у земљи у којој се тешко живи.

Саговорници Данаса, социолог политике Јово Бакић и програмски директор ЦеСИД Ђорђе Вуковић, оцењују да демократе уопште не би ни требало да се надају да ће бирачима у Србији превише значити стицања статуса кандидата, а исто важи за актуелну реконструкцију владе.

Јово Бакић сматра да би, са становишта општег добра, најбоље било да до избора дође што пре. „Договор о реконструкцији Владе Србије делом је последица тога што странке у власти сада нису спремне за изборе. Њихова порука јавности да је влада спремна да смањи трошкове и повећа ефикасност закаснила је најмање шест месеци“, каже Бакић. С друге стране, он упозорава да ни СНС у овом тренутку у потпуности не би одговарали

избори. Напредњаци, како каже, немају довољно развијену инфраструктуру, што би им отежало кампању. „Упркос томе, када би се избори сада расписали, СНС би била победник“, уверен је Бакић.

Када је реч о ДС, наш саговорник оцењује да су демократе у веома незгодној ситуацији, јер не могу на прави начин да капитализују успех Србије да добије статус кандидата за ЕУ, „јер сада не постоји опасност да изборе добије странка која је антиевропска“. „Уколико држава не стекне тај статус, ДС много губи, а ако ипак стекне, мало добија“, наводи Бакић.

На питање Данаса да ли је демократама можда паметније да што пре распишу изборе, како би избегли неизвесност успеха кандидатуре, а продајом Телекома и дељењем државних пара „купили“ би подршку грађана, Бакић каже да постоји и та могућност, али да је ДС тренутно у великим проблемима јер себи смањила маневарски простор, закаснелом реконструкцијом владе и погрешним избором министара.

Ђорђе Вуковић сматра да би власт ускоро могла да почне да повлачи потезе који ће се грађанима допасти, као што је трошење новца од продаје Телекома, отварање моста на Ади и поновно постављање темеља такозваног кинеског моста. „Постоји могућност да у истраживањима СНС тренутно има предност у односу на ДС, али та разлика није велика, како се то јавности приказује. На основу садашњих истраживања се не може рећи ко ће победити на изборима. Ипак, оно што напредњаке чини потенцијалним кандидатима за формирање владе је њихов коалициони потенцијал. Уколико освоје око 40 одсто гласова, или више од 100 места у парламенту, требаће им само мала помоћ, можда ДСС или неке странке мањина“, наводи Вуковић.

Када је реч о тренутку за одржавање избора који би одговарао демократама, и неизвесности стицања статуса кандидата који отежава њихову позицију, Вуковић сматра да ће власт успети да „избоксује“ кандидатуру вероватно почетком 2012, можда чак и током изборне кампање, „ако се то већ не деси до краја ове године“. „Постоји могућност да ЕУ мало зажмури у оцени реформи, јер не верујем да би напредњаци, иако нису антиевропска опција, добро пошли у дипломатским круговима. Ипак, из иностранства нико неће спречавати СНС да оформи владу уколико она освоји 40 одсто гласова“, закључује Вуковић.

Аутор: Л. Валтнер

(Данас)